

fastholde det, som han sagde før? (*Indenrigsministeren*: Ja selvfølgelig). Saa er det bedst, at jeg læser op, hvad der staar. Der staar: „Wulff erkender, at det ændrede Lovforslag er mere acceptabelt end det oprindelige Regeringsforslag, men har dog paa flere Punkter kun kunnet slutte sig til det med Betænkelighed og forbeholder sig at give sine Betænkeligheder Udtryk under Forhandlingerne i Tinget. Paa et Punkt har Mindretallet“ o. s. v. Deraf kan man vist se, at der ikke er saa forfærdelige megen Forskel paa min Stilling og paa den Stilling, der blev indtaget af det konservative Mindretal i det andet Ting.

I Anledning af, at den højtærede Minister taler om det Tilfælde, som kunde indtræde, og som var uheldigt, at der, medens Lovforslaget blev behandlet i Udvalg, kunde komme Opsigelser, vil jeg kun sige, at for det første er den almindelige Opsigelsestid ikke inde endnu, og for det andet bliver Lovforslaget forhaabentlig ophøjet til Lov, inden den kommer. Dertil kommer, at hvis man virkelig har Villie til at gøre noget, antager jeg ogsaa, at man paa det Punkt finder de Bestemmelser, som er nødvendige.

Jeg undrer mig i det hele taget meget stærkt over den højtærede Ministers Tale, hvis det virkelig drejer sig om Realiteten, og der ikke, hvad enkelte Ytringer i Ministerens Tale kunde tyde paa, hos den højtærede Minister er en vis agitatorisk Interesse, saa at den Stilling, vi har indtaget, paa en eller anden Maade skal bruges i agitatorisk Retning. Det forekommer mig, at Tiden ikke er inde til Betragtninger i den Retning. Og naar den højtærede Minister talte om Konservatisme og Konservatismen „som Overklasse“, maa jeg sige, at der ligger ikke paa et eneste Punkt et Overklassestandpunkt i det, vi har høvdet. Jeg vil tilbagevise dette paa det bestemteste. Nej, den højtærede Minister tænker paa tidligere Tider. Den højtærede Minister og hans Parti er jo ofte blevet kaldt Salonradikalere og lignende, og det er nu en lignende Betegnelse, der skal søges hæftet paa vort Parti; men jeg tilbageviser den paa det bestemteste. Den højtærede Minister er aldeles uberettiget til at give os denne Betegnelse. Naar han efter den Modtagelse, som hans Lovforslag har faaet, og efter den Udsigt, der er til at faa truffet Foranstaltninger, søger at faa skabt et eller andet Modsætningsforhold mellem vort Parti og det radikale Parti, laa det meget nærmere for mig at minde om den fordums Salonradikalisme,

som vil vise, at der virkelig nu er Radikalisme i Lakskoene.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem mente at have sporet Bitterhed i mine Udtalelser overfor den Maade, hvorpaa Lovforslaget er blevet modtaget her; naar et Lovforslag ikke modtages paa nogen sød Maade, kan man vel heller ikke vente Sukker til Gengæld. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har en særlig Grund til at være noget overrasket over den Maade, hvorpaa Lovforslaget er blevet behandlet. Det Lovforslag, jeg møder med her, er jo nemlig ikke det oprindelige Lovforslag, jeg fremsatte, men et Lovforslag, som efter en Maanedes Behandling i det andet Ting, og efter at der har været stillet Ændringsforslag til det af Flertal og Mindretal, nu er fremsat for at tilvejebringe en Overenskomst, fordi jeg mente, at denne Sag trænger til hurtig Afgørelse, at det vilde være af stor Betydning for Befolkningen, om det kunde lykkes at opnaa en Overenskomst mellem alle Partier, saaledes at det, endnu inden vi gaar hjem til denne Store-Bededagsferie, kunde være lykkedes at gennemføre Lovforslaget. Derfor strakte jeg mig overmaade vidt i Retning af at fratagde mit oprindelige Lovforslag; og det lykkedes da at tilvejebringe en Overenskomst mellem de forskellige Anskuelse, idet alle Partiernes Medlemmer i Folketinget erklærede, at de kunde tiltræde det. Det kan da ikke andet end undre mig, at denne Imødekommen fra min Side nu heroppe bliver mødt, ganske vist med Ord om hurtig og velvillig Behandling, men paa en saadan Maade, at det neppe vil overraske nogen, at man siger, at man kan have forskellige Meninger om den hurtige og velvillige Behandling, man her taler om. Det, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Poul Rasmusen) anbefalede, var nemlig en fuldstændig Omkalfatring af Lovforslaget, netop det Lovforslag, jeg havde opnaaet Overenskomst med det konservative Folkeparti i Folketinget om. Nu sagde den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at det konservative Medlem i Folketingsudvalget havde udtrykt sine Betænkeligheder i Betænkningen. Ja, det havde han, men disse Betænkeligheder havde han overvundet og anbefalede derfor i Betænkningen at slutte sig til Lovforslaget; han erklærede, at han sluttede sig til det. Men jeg sagde, at det varede ikke mere end 24 Timer, thi saa blev han, saa vidt jeg forstod, desavoueret af sine Partifæller, og disse afholdt